

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.

Zespół (fond) 4.

Zbiór rękopisów Biblioteki Baworowskich

Dział (opys) 1

1457. Wiersze różne z lat 1863-1865 pióra R. Romanowskiego, K. Ujejskiego, S. Towarnickiego i anonimowe przepisywane ręką Stanisława Towarnickiego.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська наукова
бібліотека
ім. В. Стефаника
АН УРСР

ВІДДІЛ РУКОПИСІВ
Бав. 1457

Зак. 3058-4000

ZBIÓR
REKOPISÓW

FASCICVLVM PORTES
LIBRORVM
VT RVSTICVS AGNVM

BIBLIOTEKA FVNDACYI W.H.
BAWOROWSKIEGO WELWOWIE
N. 1457

Vt. F. 22.

Prepisowane karte
i wiasne

Stanislawa To-

warwickiego 1863-1865

Z księgozbioru
Stanislawa Spittala
Dział, _____ No, _____

N° 1457

VI P. 22

Świątki nasze

(Góra Modzeleńskiego, muzyka Bakomskiego.)

Wj pieśczerótki, swarotnice
Madwidlanskié szarotnice

Wotynianki, Ukrainki

Podolaniki i Lwowianki

Zroznych Krajów Kwiatki boze

Woni sarmackiej piękne choze

Trzuminne i nainne

W d innych jakos' dzinne

I szxemińską wieki lata

Pokąd stonca pokąd sziata

Wszystkie kraje, wszystkie ludy

Pozardroszcza, nam tej chlubny

Tej miodziencere urodziny.

Teżliś wdzie, kón niemiast' cheiny

Idyś nie zgusniat' od kart, szklanki

Szunkaj w Kraju swem Kochanki

Najprzód zmiyisz krajem czoło
Młodym sercem tam meszo
Tam jest wszystko co najnowsze
Bo też miło to Maronie

Lud tam szczerzy bez wstydzi
Przetworzył losów cię, zra, prace
Tam Bniat mieniąst zawrze swoje
Sercem uciuci narodowych

Gdy się dotkną, kale troski
Spiesz do Matki Prastochowskiej.
Proś mięk ntańce swój zachowa
I skieruje do Krakowa

Tam są groby brońców miłkich
Tam pamiątek pełno wazelkich
Serca drogich bo wczysłych
Nie zatarłych miękustych

A gdy ujrzysz gród zgrzybiaty
Stary wawel posiniaty
Schyl twe czoło przed starcami
Zlej ich drogie stopy z nami

Tam niejedna Wanda nowa
Dla rodaka serce chowa

Przed jej rada pojsi na mekke
Niz wbcemu oddac mekke

Idy przejezdzi bzdziej wotyri
Zwrazaj kedy szumi koryni

Tam wesota okolica

Tak hulawcza krasowica { 2 rary

Lecz tam dalej grod jest Bony
Kad wimiaty niegdys plony

Wkraj plynety dzis ruina { 2 rary.
W osnute pajecyna

Tylko mowy naszej durricki

Tako dawniej tworza durricki

Niemiat mitych i dzierczek { 2 rary.

Szerebiotlonych ich usterek

A podolez to ziemica

Kiedys Kaszon kotornica

Bog naszali Trzy Sej wazyt

Za to hojnie tez wdaryt

2
Piękna ziemia tam obfita
Strumieniami też obmyta
I notury obyczajem

Luda jest piękny całym krajem

Piękne noce tam gwieździste

Tam są wody przezrocyste

Sązienca jak topolki

Zmysłem sercem, prawie polki

Skoro ujrzesz Step do kota

Najeronie mogiłami

Tam krajina Archangiela

Ukraina płana Tzami

Tam dziewczyna smutna rzewna

Stuta jej zatebna spiewna

Bo o starie o koczarej

Umas było nprzód inaczej.

Tam są widny czarownice

Tam są kaski wiecownice

Bójna ziemia bujne plennie

U rzana drzu przyszedł Doremie

Pamięci

Mieczysława Romanowskiego

W ciuchym borze w cieniu drzew,
Leży blady jego trup
Tam wypetniał świąty ślub
Tam serdecznie przebat krew!

Hucicie wichry! duch bo Chrześcijański
Nie zadzwoni mi nad głowę,
Nikt nie zmoże straszyć pański
Kad to skronia, marmurona,

o Bismu tożem leśny miech
Dziwonem wichroń nocny huk
Sgrabarzem czarny wrota
A pacierzem — Wrogom smiech.

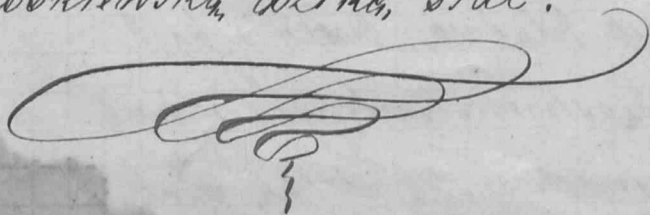
Hucicie wichry! hucicie w dal
Niescie kłopoty, krew i ból
Na moskiewskich grady kul
Na moskiewską, dzina, stal

2.
Kiedy nęsknił naród mój
On wopierze miot mój kren
Kiedy naród poszedł w boj
On! mi oddał wrystek spiew!

Skucie wichry, dżwon pogrzebu
Nie zadawaj mi nad głowę,
Nie pomłozy ziemi! niebu!
Pieśni nute piorunów,

Wgłuszym korze, - w cieniu Drzew
Lęz blady jego trup
Wrog rozszarpł kromary Trup
Ale wichry wzięty spiew.

Skucie wichry wieście w dal
Kłasnę pieśni, kren i kul
Na moskiewskich grady kul
Na moskiewską dzina, stal.

5

Laskarzenie

Bracia poeci!

Chciałbym ja z wami
Lecić jak leci

Orzeł z orłami!

W tyśku i gromotcu

Wzbić się, wdziedzine

Nie starczy lotu

Trzy z meej winy

W strony zabrzęknąć

Chce po daornemu

Stechce odrodzić knać?

Creemu to creemu?

Stulam smutnie

Przyda podcięte

U mojej łutni . . . . .

Strony pęsniste

Dajciez tu rade

Wam ja się skarzę?

Ma taka, xandra
Bracia pieśniarze!
Sę to są, dzieci
Mie biatolica
Skryta pod ciętą
Carnoksiężnica
Oh! biatolica
piękna nieczuła
Nonie ta potnica
Lutnie popusta
H...

Wrynek

Dalej dzieci męznej Sparty!
Ma wojenne tance.....
Wolnych Ojców my umilkowie
Młowej starcy, podnieście szance
Aście życie smiało
Lepać!! o tego w Sparcie
Nigdy niebywało.

19/11 1865

6

Do polki robiacej szarpie!

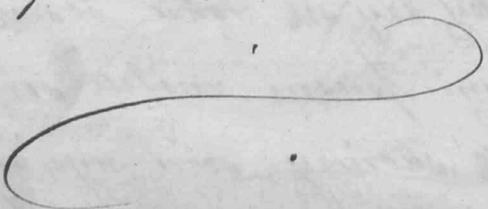
Skrytona w myslach z zasmuconą twarzą,
Tak smiot smutku, co tażkni w niebiosach
Ty szarpie robisz!.. a czy Ci się roszy,
U powiek smutnych, jak na lilii rosa
I tre niejedną w trych szarpkach dostreze
Smiot boleści, co polski rycerzom
Do ram je tkadzie, a polski rycerze!
Zmion się, ocuch, wierni swem przymierzem
O Polko Polko! w walce bracia troje
I tyle gromion a tyś duchem i brojną
Ciesci twego serca, archanielskiej broi
Każdem przez pietata, jak smiot spokojna
O polko polko! gdyby na wjeryzmy!
Kany, te piesni, taki balsam miały
Tak szarpie troje na oddakion blizny
Desere by try się roku odszukaty.
Szarpianmi piesni, z nitak serca korawnych
A gdy się skonczy, serce wyszarpane.

Gdyby na braci dusze mako Trarych
Przyjmowały ulgę ... choć na jedną, rane
Serce z radością by się odrodziło
Do polęgi, jako Chleb Kramielicany
Jak gwiazda życia nad ludem mogiła,
Na nowych terrorach ... Akord Seraficy
Więc pod twe stopy, jak wieniec z piotunu
Przycam się, — Sercem przyjmij znak brata
Patrz! tam po chmurach przebiegł wąż piorunu
I nowym torem pójdziesz strumieniem światła.
K. Ujejski 1863.

Now Koleszki.

Od pólnocnej strony, wionął stąd na ziemi
Ludźwonito w reby ziemniaki płomie
Sna kante wieku niepomnie, przestawci
W koczuchy flanele, stroi intode Rosci

9
Ej Borek moj Bore! dawniejszymi laty
Biegła miodz octocro, nad graniczne czaty
By skrzyżakiem wrogiem, Moskwa, lub Tatarom
Wboju ogrzac' ciotki, obyczajem starym

Dzis jak gdyby kowi nam, co cieplejszej byto
Serce w Amicie wietu, do reszty ubyto
Nic juz w sercu naszym kapatu nie orznieca
Aby krew smu, ogrzac' cię, gnie miodz do
pieca

Ej! miodzi kochana! ej bracia ruziesni!
Wskarbecu wspomnien naszym mamy Borepicini
Co nam djcon swiete opiekaja, Dzieje
Lanucmy Se z serca... Krew sie, nam
rozgrzeje

B. Bielanski

Obiadek poety.

Nasze Panie te to wiedza
Tak Poete uccie' godnie
Wyprawy mi obiadek
Widac zem mygladac godnie
Siz to rosot byt ryborny
Na Szaryku lipto wino
O! i Rura co za boska
A zajac byt ze Stornina
Przy jedzeniu. co' murity
O Perzji! ... Gdy m byt sity
Dziakomatem za tak wielkie
Wyswiadczone mi zaszczyty

Lwów u drudopedyce 1865

Janista Kellowicz

W serc góstałw?

Wychodząc z domu na drogę świata
Wziąłem marzenia i mnogie lata
I serce i zdrowie, i duszę młoda,
Bo one w świecie najlepiej wioda,
I by nie ustać w rozczuścia kadatek
W pielgrzymkę wziętem ze sobą, kwiater
A gdy usnolem przy nori kwiaterka
Stanęła przy mnie matka mej matki,
I rzekła do mnie,

— „O moje dziecko.

„Ty chcesz z tym kwiatkiem przejść całe życie

„ Kwiatek Ci zbiegnie, ubiegna, lata

„ Coż Ci zostanie na podróż świata?

Gdy sny przemina, i młode lata

Kwiatek mi stanie za reszte świata

Snitem dalej a gdy serc miną

Spojrzałem — jaki smutek mi zagina!

Lecz wryskich strzeżta matki mej matki;

Miałem sny młodość, wryski — przez kwiatka

Brakowiak

D. Wasylewskiego

Wesoł i szczęśliwy, Brakowiaczek Ci ja
A mojej konik siwy, uwija się mi
Uwija się, raz no biesz.

Wopytkami ognia krzesz

Łzaptki panie piuro barwami się, mien
Tak dżionek zachmur, Gdy ja, smut zrumien
Dumnie dyszczy panie puch
Sja dumny i jaruch

Wzrost szumi zboże, Wtania mi się, Wzrost
Kiedy zbiorę zrze, To pobrzęknie trzosem
A dżionczeta całej wsi
Będo się, przymilac' mi

Czaspoczka czerwona, na gromie mi gromie
Wkazuje ona, że mi gore wtonie
Gore serce pędzi koni
A dżionica klaszecz w toni.

Krakowiacki Ci Sa, pódre sobie zwanó
 Wtómie niwymija, pluné otwarz Kurzawó
 Bója Pan bó Sa Krol

Wśród wojzystych mió i pól.

Sta i ta tadna, lecz prózne jch chęci
 Obómie już zadna nie zrabi nie zneći.

Sedne tylko serce znam

Sedno, tylko Galkę mam.

Majraniej!

Czarodziejska snóć i cieni

Noc już gubi się, i znika

Tróć się rumieni

Wabiczny głos Tonika

Tęte życie, bez ludzi - ;

Lucernie grają, lasy i Taki

Pogodne Tonice się budzi

Pozdraniają Te skowronki

Przed Toncem ścieła, niebiosy

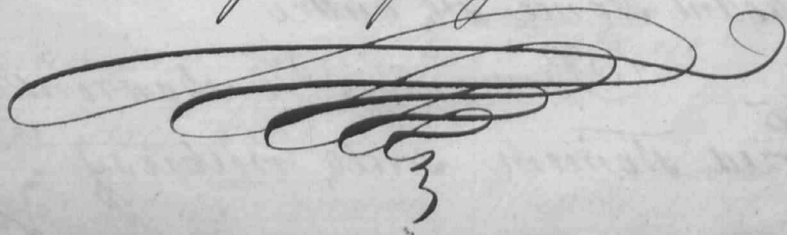
Srebrzyste tony szkarłat
Wzdobie wonnej rosy
Waxie, cza, się, do niego kwiaty
Bujne i pierśsi mojej
Gwiat mi się, zdaje marzeniem
Stosu się, podnieść boje
Z lekkim stuchuje się, drzeniem
Kim ludzki gnar urok zatne
Moodle się, tem że się, patrze
A... G...

Wiersz

Pani bohaterko! coz tobie? nie cieszysz się
widokiem polskiego zotnierza?!!... Włocław
potykając Tę zaspiewatam:

„Lanca wrošku czapka biała
Ach! jakzebym go kochata!!”

Idyś nareście pądnęj serca
 Nie posłubił u Robierca
 A uczujesz się statecznie
 Przez do Litwy już koniecznie
 Tam kolebka Adamowa
 Tłkliwe serce, mądra głowa
 A dziewczica, miła strojna
 Bar trza czysta i spokojna
 Nad smutkiem nad wiliją
 Strojna wronote i liliją
 Nęca, wdziękem i uśmiechem
 I dziewczyczek uśm uśmiechem

Londnia 13 Grudnia 1865

Cóż wolisz? oczko czarne lub niebieskie?

Poetyka fantastyczna

Tyś mi kiedyś wymówiła
 Lem opiewaś czarne wocy
 Chociaż trochę różna siła
 A trochę równy blask wroczy

Isa, takre niezmiernie zbiorem

Choc' niebieskim lonicz kolorem

A wiec' teraz wyznam tobie

Gdy tesknota dawze mroczy

Niby wtorec wotry dobie

Patrze wtore niebieskie wocy

By nadobne ich promienie

Rozpruszty tez promienie

Koci jak kazda joru roku

Ma swe inne przernaczenie

Tak namrazem w hardem oku

Tutaj wgiem, tam natchnienie

Tylko wotry jedna wta

Co juz tyle serc podobita

Wiec' gdy szukam natchnienia sieba

I zapuszczam mysl szeroko

Wtedy nic mi juz nie potrzeba

Gdy w niebieskie spojrze oko!

Wktore kraj nasz bogaty
Zktorych dumne nasze chaty

Kto wiec tylko raz w swoim zyciu

Ma polkowszy to spojzenie

Pisci wodze serca bicie

Wnet uczyje i natchnienie

Zaspiewa Terz polokiem

Nad niebieskim twoim okiem

Kardy zatern przyzna ludzi

Le troj tryumf rzecz nie nowa

Czarne oko ptomien budzi

A niebieskie wieszce stowa

Cosz wiec wolisz czy ptomienie ?

Cyli smiete dusz natchnienie ?

Woziszek

Aniotecko dzienke moje

Ma rozstanie raczki daj

Graja w traci ceras na boje

Za rodzimny kraj

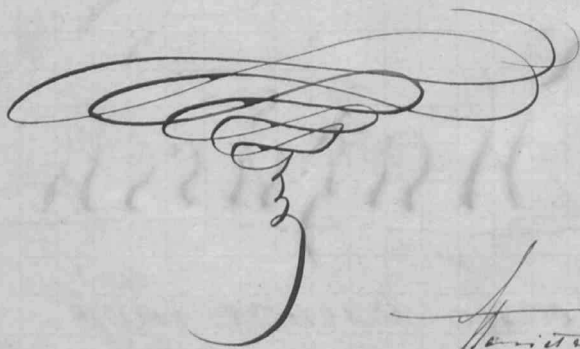
} 2 rary. }

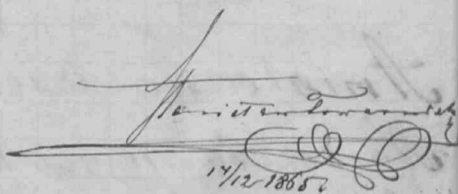

Podaj rączkę na mem czole
Srebrne znamie Krzyża złotego
Liczne ptactwo, lecim wboję } 2 razy
Pluz w ruci z nas

Modl się, za nas lilie białe
Bogu poleci serca zale
Tys powstaniec pokochana } 2 razy.
Pobogostan stal....

17/12 1865

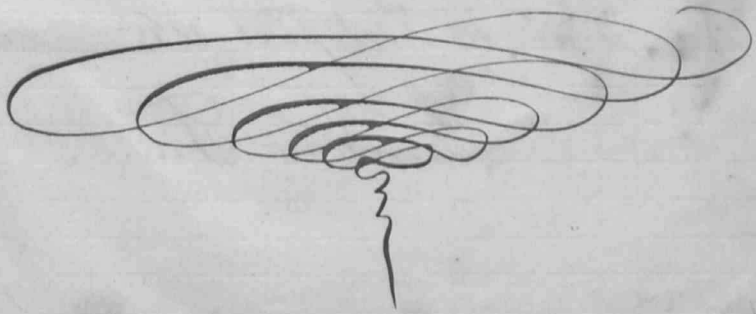
Przy Skubance.

12

Przy stoliku dziennym siadło
Posmutniało i pobladło
I westchna, wszy sobie szczerze
W białe rączki ptulno bierze
I niteczka po niteczce
Zroczenie zwinnie, skubie stada
A sto myśli w tej gturcece
I sto uczuć w sercu gada
O! bo nasza to dziennica
I naszemu sprawy thnieta
A więc wielka a więc smięta
Dakby polska ofiar nica
Rączki zwinnie szarpie skubie,
W gore rosna, nitki stasy
A westchnienia a patylosy
W rana, cych ustach mciarz się, gubisz.
O! nie jeden może w boju
W takiej ciężkiej nie był próbie ?

2.
Jak to dziecze, choć niepokoju
Idy dla ramnych szarpie skubie.
O. nie jeden co bij stacza
Nie z Torzeckyt mostkalowi
Jak to dziecze kilnie wrogowi
Choc sie, modli nie zospacka,
Lza sie, roku nieraz strzeć
Ręka zadrzy nie sie, zrywa
Bo dzienica niesze, slina
Choc wie ze to nierni swieci
Po woj idą, niustannie
Wracaja, woju ramni...
Ma tam przecie swój widoczek
Bo sie, pamięć upomina
I po czołku mknie wtocek
Lecz z otrocku z chmućki cęta
Btyśnie ogień w Jej zrenicy
I podobna do Aniosta
Klaskiem cesu tystkawicy.
Znajdzie sobie ulge rade
Chocby nawet wstrasznej zgubie.?

Wiec znów ptulno w rączki blade
 I znów rannym szarpie skubie;
 Skubie, wzdycha, myśli, marzy.
 Kocha, wierzy, tęskni, czeka
 A riteczka z rąk ucieka
 I znis, smutek z bladej twarzy.
 Polskie dziewczę: 'tęsi rycerka.
 Tęsi: 'pramocna bohaterka
 Trzy skubance z sercem troyem
 Ty u Boga walczysz wroga
 A tęsi Bemu taka droga
 Tak walczący z Wrogiem boje...
 Skub dziewczę bo krew ptynie
 Da Bóg rączki troye białe
 Wpomysłniejszej znów godzinie
 Lubię sztandar mi na choracie.

Pamiętka do Wł.

Przyjmił mi się, Anioleczek
Gdyś był wsmulkiem i z tobie
Nauczył mnie piosenek
Nauczył śnić o tobie

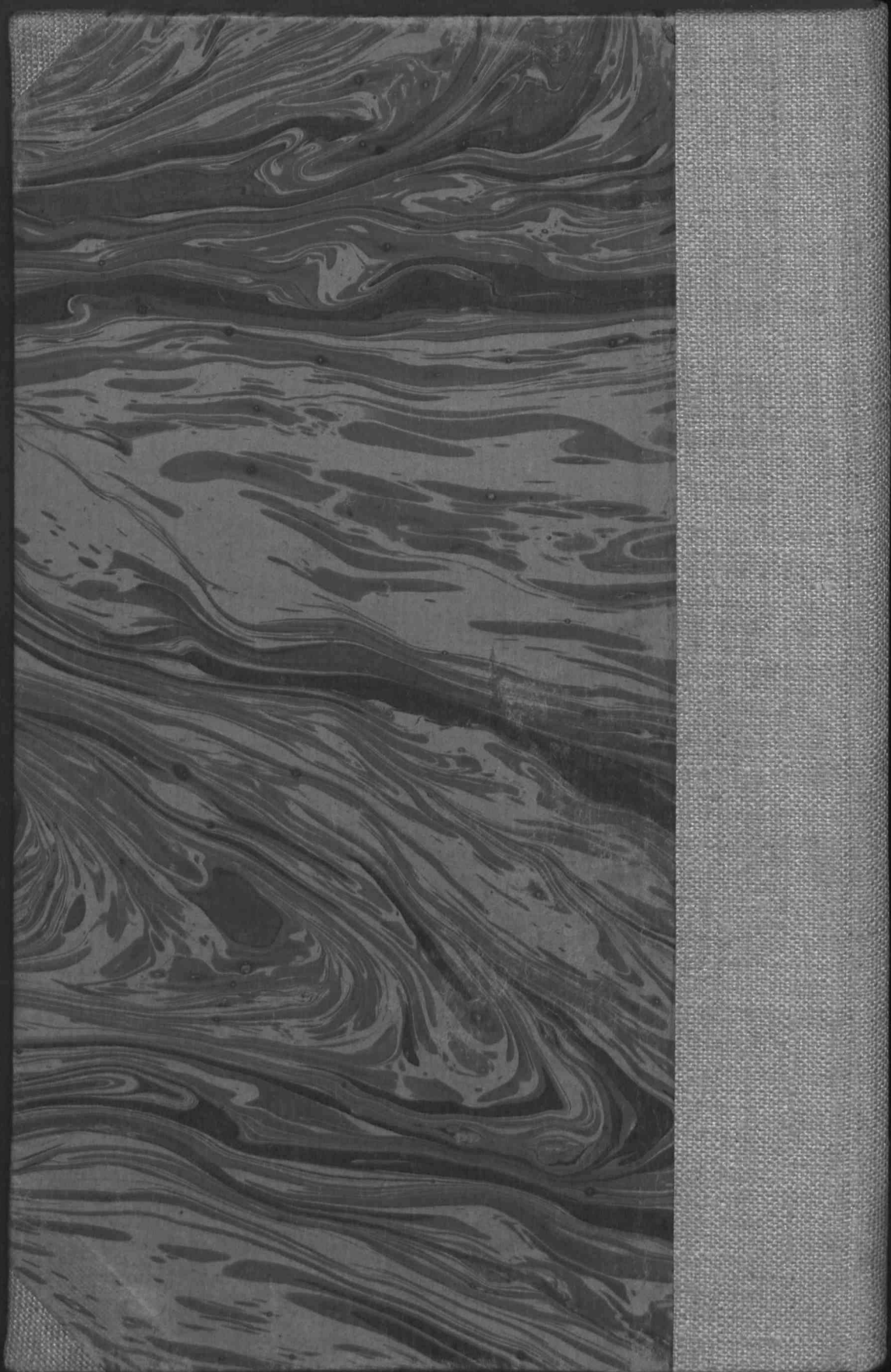
Tyś piosenek mych suchała
Jam dciał serce za piosenkę
Tyś mi tylko kwiatka dała,
A innemu dajesz rękę

Gdyś niegodziłaś twój rękę
Więc i serce daj innemu
A ja światu dam piosenki
Ale kwiatka ddam Jemu

Łódź dnia 19 Listopada 1865

Stanisław Trausnicki

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.